

en regulering af købstædernes grænser inden for det pågældende område.

For så vidt angår sammenlægning af sognekommuner forudsætter forslaget som nævnt, at man principielt som hidtil lægger frivillighedsprincippet til grund. Kommunalreformkommissionen og vedkommende amtsråd skal i fornødent omfang yde kommunerne bistand under deres forhandlinger, ligesom kommunalreformkommissionen efter forslaget skal overtage de beføjelser, der efter de gældende regler i landkommunalloven er tillagt indlemmelsesnævnet.

I forslagets *Kapitel III* er optaget bestemmelser vedrørende de vilkår, der i de konkrete tilfælde skal gælde i forbindelse med de nye amtskommuners etablering og grænsereguleringen omkring byerne. I disse vilkår træffes der nærmere bestemmelse om ordningen af de kommunale forhold, der berøres af omlægningen, herunder om skatteligningen, den økonomiske afregning samt eventuelt om udredelse af erstatning, om nyvalg til kommunalbestyrelsen og dennes medlemsantal samt i det hele om sådanne kommunale anliggender, som det må anses for nødvendigt eller hensigtsmæssigt at sikre tilrettelagt, inden ændringen i den kommunale inddeling gennemføres. I bemærkningerne til de enkelte bestemmelser vil disse problemer blive nærmere kommenteret, men det kan her anføres, at det bør være udgangspunktet for fastsættelsen af disse vilkår, at forskellighederne i de nuværende kommuners struktur og økonomi kun i undtagelsestilfælde bør medføre overgangsregler, som resulterer i en forskelsbehandling af enkelte områder i de nydannede kommuner, og erstatningsudredelser kommunerne imellem bør begrænses til de tilfælde, hvor den nye kommuneinddeling medfører en afgørende forringelse af en kommunes økonomi, og hvor ganske særlige omstændigheder foreligger.

Med hensyn til de nye amtskommuners opgaver bygger forslaget på den forudsætning, at de nye amtskommuner i første omgang alene skal overtage de opgaver, som de nuværende amtskommuner ifølge lovgivningen administrerer, eventuelt i et fællesskab med købstæderne, samt de tilsvarende købstadkommunale opgaver. Herudover vil der i vilkårene kunne træffes bestemmelse om, at de nye amtskommuner skal overtage sådanne opgaver, som amtskommunerne rent faktisk tager sig af — og tilsvarende købstadopgaver — medens spørgsmålet om en eventuel udbygning af amtskommunernes virksomhed må overlades til en kommende lovgivning og de nye amtsråds beslutning.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 1.

Denne paragraf indeholder selve målsætningen for den foreslåede inddelingsreform; de principper, der skal lægges til grund ved reformens gennemførelse er indeholdt i §§ 2-4, hvorfor der henvises til bemærkningerne til disse paragraffer.

Til § 2.

Efter forslaget skal de nye amtskommuner i princippet dække et område, der svarer til de nuværende amter, og kommer således til at omfatte ikke blot sognekommunerne og kommuner med „Marstalstatus“, men også købstadkommuner samt flækker. Tre amter er i dag opdelt i hver to amtsråds kredse — nemlig Københavns, Odense og Aabenraa-Sønderborg amter — men bortset fra Københavns amt, jfr. § 23, foreslås det, at disse amter kun skal udgøre én amtskommune.

Den befolkningsmæssige og erhvervsmæssige udvikling er i vidt omfang foregået på tværs af de nuværende amtsgrænser, og en regulering af amtskommunernes grænser er afgørende nødvendig. I visse tilfælde vil en sådan regulering være påkrævet, alene fordi der efter principperne i §§ 3 og 4 bør finde en sammenlægning sted af kommuner hørende til forskellige amter; i andre tilfælde taler også hensynet til en fornuftig tilrettelæggelse af de amtskommunale opgaver for en grænseregulering. Der er grund til at tro, at behovet for en regulering af amtskommunegrænserne vil vokse, hvis de nye amtskommuner i fremtiden i højere grad skal løse lokale fællesopgaver.

En regulering af amtskommunernes grænser vil i ganske særlige tilfælde kunne tænkes at blive af så omfattende karakter, at konsekvensen må være, at en amtskommune helt nedlægges. Dette er der åbnet mulighed for i *stk.* 3, der ligeledes giver adgang til i ganske særlige tilfælde at sammenlægge to eller flere amter til én amtskommune.

Til § 3.

Bestemmelsen fastslår, at den kommunale inddeling omkring byerne skal tilrettelægges således, at et samhörende bysamfund normalt kommer til at ligge i samme kommune. Det kan i praksis undertiden være vanskeligt at afgøre, hvorvidt en bymæssig bebyggelse i en anden kommune må anses for en samhörende del af bysamfundet eller skal betragtes som en selvstændig bymæssig bebyggelse. Vanskelighederne viser sig navnlig i tilfælde, hvor den bymæssige bebyggelse ikke er sammenvokset med moderbyen, men ligger adskilt fra denne, f. eks. ved skov eller vand. Der er derfor i *stk.* 1 søgt an-